Dosarul nr.2-26741/2023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19 septembrie 2024
Judecătoria Chișinău sediul Centru mun.Chișinău
Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul ŢONOV Irina
grefier Onica Ana Maria
cu participarea:
reclamantei Roșca Marina și reprezentantului său, avocatul Străisteanu Doina Ioana, și reprezentantului pîrîtului Roșca Constantin, avocatul Coptu Sergiu,

examinînd în şedinţă de judecată, publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Marina către Roșca Constantin, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția dreptului copilului s.Buiucani, mun.Chișinău, cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de întreținere și compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 18 decembrie 2023 Roșca Marina, prin intermediul avocatului Străisteanu Doina Ioana, a înaintat cerere de chemare în judecată către Roșca Constantin, care ulterior a fost completată (f.d.33-36) cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copilului minor cu reclamanta, încasarea pensiei de întreținere a copilului și a soției, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta invocă următoarele circumstanțe de fapt. La data de ***** Roșca Constantin și Roșca Marina au încheiat căsătoria, au dus o gospodărie comună, au locuit ca o familie pînă în ziua de *****, cînd pîrîtul a schimbat lacătul de la ușă și nu i-a permis soției și copilului nou-născut să intre în casă motivînd că copilul nu ar fi al lui. Pe lîngă faptul că a fost alungată din casă, fiindu-i soție, cu a lor copil comun (testul ADN a fost făcut de părți), pîrîtul nu contribuie financiar benevol la întreținera copilului născut la ***** și a soției sale, rămasă fără susținere financiară. Descrie reclamanta că pîrîtul o atacă permanent, că soțul fără să fi fost discutat cu dînsa a devenit deodatăunicul părinte responsabil de copil și unicul care suportă integral toate costurile de întreținere și creștere a copilului, lipsită fără suport financiar și susținere, fără soț, fiind căsătorită cu unul. Copil are nevoie de cheltuieli semnificative, fiica lor ***** este un copil nou-născut, în creștere are nevoie de haine, scutece, medicamente, alte produse care se consumă în mod obișnuit în asemenea circumstanțe, pătuț, cărucior, jucării și multe altele. Pîrîtul nu pare să fie

preocupat deloc de aceste griji, ci doar de dorința sa nesăbuită de a trăi fără griji cu amanta.

Solicită Roșca Marina admiterea acțiunii, încasarea de la pîrît în beneficiul reclamantei a pensiei de întreținere a copilului **********, născută la ***** în cuantum de ¼ din toate veniturile și în sumă fixă de 5000 (cinci mii) lei, lunar, pînă la atingerea vîrstei de 18 ani a copilului, cu indexarea corespunzătoare a sumei pe durata executării hotărîrii judecătorești, în conformitate cu prevederile art.75 și 76 alin.(1) din Codul familiei; Obligarea pîrîtului Roșca Constantin să achite lunar în beneficiul reclamantei pensie de întreținere a soției Roșca Marina pînă la atingerea vîrstei de 3 ani a copilului **********, născută la ***** în sumă fixă de 5000 lei, cu indexarea corspunzătoare a sumei pe durata executării hotărîrii judecătorești, în temeiul art.82 alin.(2) lit.c) și art.84 din Codul familiei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.3-9, f.d.33-36).

În ședința de judecată Roșca Marina și reprezentantul său, avocatul Străisteanu Doina Ioana, au susținut cererea de chemare în judecată inițială și cea completată, reiterînd circumstanțele descrise în acțiune.

În ședința de judecată pîrîtul Roșca Constantin, fiind citat legal, nu s-a prezentat, însă a desemnat avocatul Coptu Sergiu să-i reprezinte interesele.

Reprezentantul pîrîtului Roșca Constantin, avocatul Coptu Sergiu, în ședința de judecată a recunoscut acțiunea în partea cerinței privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor cu reclamanta, iar cerințele cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului și soției a recunoscut parțial, considerînd că cerințele reclamantei sunt exagerat de mari pentru reclamant. Descrie reprezentantul reclamantului comportamentul reclamantei în timpul concubinajului și căsătoriei cu pîrîtul, despre permanenta ei nemultumire de condițiile de trai, de veniturile soțului, despre reproșurile ei, precum că bărbatul ei ar fi urît în opinia ei, despre prietenii ei cu care dînsa permanent erau împreună, că ea intenționa să divorțeze și a pleacat la gazdă pînă la data cînd ea invocă că el nu i-a permis să intre în casă cu copilul. În una din zile pe la mijlocul lunii octombrie 2023, probabil la data de ***** pîrîtul a fost telefonat de către un colaborator de poliție, care i-a comunicat că la ușa apartamentului lui se află soția lui cu copilul nou-născut și cu un bărbat necunoscut, și că ei doresc să intre în apartamen să i-a lucrurile personale. Cînd a ajuns la apartament nu era nimeni. Peste puțin timp a venit reclamanta cu un bărbat necunoscut, care este unul din frații de cruce de la internat a soției reclamantului, fără copilul lor nou-născut, atunci ea a spus că pleacă cu totul, a luat o parte din lucruri. Atunci reclamanta i-a spus soțului că nu-l privește unde este copilul, că ea de mult timp a decis să divorțeze și că nu mai au nici o relație comună. Atunci el a alungat-o din casa lui, unde intenționa să locuiască împreună cu soția și copilul nou-născut. Menționează că după ***** pîrîtul a încercat să întoarcă acasă soția cu copilul la dînsul în familie, dar nu a

putut să o convingă. În perioada lunii noiembrie 2023 pîrîtul i-a achitat soției 8000 lei cu titlu de întreținere pentru reclamantă și copil lor nou-născut pentru două luni. Evidențiază că pîrîtul nu a alungat soția și copilul de acasă, reclamanta singură a plecat de acasă în luna septembrie 2023. Referitor la mărimea pensiei de întreținere susține că este exagrat de mare cerința reclamantei, în situația în care el nu este angajat în cîmpul muncii și are și părinți în sat care au nevoie de întreținere, pîrîtul nu are asemenea posibilități financiare la care pretinde reclamanta. Pîrîtul este de acord să plătească pensie de întreținere pentru copil într-o sumă de la 2000 la 3000 lei, lunar. Referitor la pensia de întreținere a reclamantei susține că dînsa este vinovată de desfacerea căsătoriei, descrie comportamentul ei nedemn care se plimba cu alți bărbați, etc, și că îl învinuiește pe soț pe nedrept că chipurile el nu recunoaște copilul. Consideră că sunt temeiuri prevăzute de art.85 din Codul familiei care îi permite instanței judecătorești să elibereze pîrîtul ca soț de obligația de întreținere a soției sau să limiteze această obligație la un anumit termen, deoarece reclamanta ca soție a avut o comportare amorală și că s-au aflat în relații de căsătorie abea un an și cîteva luni, adică mai puțin de 5 ani, precum și căsătoria a fost desfăcută din culpa reclamantei care necesită sprijin material și care din luna ianuarie 2023 îi spune pîrîtului că va divorța, că va pleca de la dînsul și pîrîtul permanent o ruga să nu facă acest pas, să păstreze familia. Deasemenea accentuează că pîrîtul are venituri foarte mici și nu poate să plătească pensie soției sale în sumă de 5000 lei lunar pe parcursul a trei ani. Este o sumă exagerat de mare și nu corespunde cu veniturile lui mizere.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, fiind atras în proces și citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, depunînd o cerere de examinare în lipsa (f.d.20).

Totodată, reprezentantul autorității tutelare a depus concluzia sa referitor la litigiu, prin care a comunicat că, în rezultatul evaluării s-a stabilit că mama copilului dispune de condiții necesare pentru creștrea și îngrijirea copilului minor (f.d.80-82).

Ascultînd opiniile părților și celorlați participanți la proces, apreciind probele cercetate în cadrul dezbaterilor judiciare, determinînd circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea corectă a cauzei, caracterul raporturilor juridice dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată este întemeiată, însă urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Obiectul raportului juridic litigios îl formează chestiunile privind menținerea ori desfacerii căsătoriei, determinarea părintelui cu care va domicilia copilul minori după desfacerea casatoriei, încasarea pensiei de întreținere a copilului și mamei

copilului și limitele întreținerii.

Potrivit art.33 alin.(2) din Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorţ (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soţi ori a tutorelui soţului în privinţa căruia s-a instituit măsura de ocrotire judiciară sub forma tutelei.

În conformitate cu art.37 alin.(1) din Codul familiei, dacă soţii au copii minori comuni şi nu au ajuns la un acord privind întreţinerea, educaţia şi domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorţ al unuia dintre soţi, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.36 alin.(2) şi a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută prin încheiere notarială, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească. (2) Desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească şi în cazurile cînd există acordul la divorţ al ambilor soţi, însă unul dintre ei refuză să se prezinte la organul stare civilă pentru soluţionarea problemei. (3) Instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile.

În baza articolului 38 alin.(2) din Codul familiei, în cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată: d) să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

Conform prevederilor art.46 din Codul familiei, drepturile şi obligațiile reciproce ale părinţilor şi copiilor rezultă din proveniența copiilor, atestată în modul stabilit de lege.

Totodată, potrivit art.58 alin.(1) Cod familiei, părinții au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Astfel, potrivit normelor de drept enunțate, ambii părinți, în egală măsură poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținînd cont în primul rînd de interesele acestuia.

Potrivit dispozițiilor art.74 alin.(1), (2) și (3) Codul familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Conform art.75 alin.(1), (2) și (3) Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii şi 1/2 - pentru 3 şi mai mulţi copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ținîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.

Dispozițiile art.76 alin.(1) și (2) Codul familiei prevăd că în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.

Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ținîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Conform prevederilor art.18 alin.(1) din Legea privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinînd cont în primul rînd de interesele acestuia.

Conform art.3 alin.(l) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, prevede că în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Potrivit art.18 alin.(1) al Convenţiei internaţionale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rînd părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Potrivit art.98 alin.(2) Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

În conformitate cu art.99 alin.(1) Codul familiei, instanţa judecătorească este în drept să hotărască încasarea pensiei de întreţinere de la data depunerii cererii.

În cadrul dezbaterilor judiciare, instanța de judecată a stabilit că părțile litigante la data de ***** au încheiat căsătoria, trecută în registrul de stare civilă la nr.***** de către Serviciul Stare Civilă Centru, mun. Chișinău (f.d.13).

În timpul căsătoriei, la data de *****, s-a născut un copil, fiica **********

(f.d.12).

Instanța de judecată menționează că la compartimentul „părinții” certificaul de naștere a copilului indică mama- Roșca Marina și tata- Roșca Constantin.

În ședința de judecată s-a constatat că familia soților Roșca s-a destrămat, ambele părți doresc divorțul, iar temeiuri pentru obligarea lor de a păstra familia instanța nu are. Ambele părți consideră că, împăcarea, viața familială și păstrarea familiei este imposibilă.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată menționează că, păstrarea familiei şi conviețuirea soților în continuare este imposibilă, deaceea admite capătul de cerere cu privire la desfacerea căsătoriei încheiate între Roșca Constantin și Roșca Marina, înregistrată la ***** la Oficiul Stare Civilă Centru, mun. Chișinău, trecută în registrul actelor de stare civilă la nr.*****.

Iar fiindcă reclamanta nu este angajată în cîmpul muncii, fiind ocupată cu creșterea și îngrijirea copilului comun al soților în litigiu, pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei se încasează de la Roșca Constantin taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 250 (două sute cincizeci) lei, iar Roșca Marina se scutește de la plata taxei de stat.

Cu referire la capătul de cerere privind stabilirea domiciliului copilului minor cu mama acestuia, instanța de judecată constată următoarele.

La determinarea părintelui cu care va locui copilui după divorț, în interesele copilului, instanța de judecată stabilește ca fiica soților Roșca, *****, născută la ***** să locuiască în continuare cu mama sa.

În ședința de judecată, reprezentantul pîrîtului, avocatul Coptu Sergiu, a confirmat că tatăl copilului este de acord cu determinarea domiciliului fiicei minore cu mama sa, deoarece tatăl copilului înțelege că această soluție este în interesul copilului.

Potrivit Avizului Autorității Tutelare, ********** locuiește cu mama sa, că mama copilului dispune de condiții necesare pentru creștrea și îngrijirea copilului minor (f.d.80-82).

Ținînd cont de vîrsta fragedă a copilului și de poziția ambelor părți instanța stabilește domiciliul copilului minori cu mama, în condițiile în care aceasta dispune de un loc de trai și condiții ncesare pentru creșterea copilului. Or, la stabilirea domiciliului copilului minor pe lîngă afectul și atașamentul acestuia, este necesară și existența premiselor de a crește copii într-un mediu favorabil, fiind necesară atît latura materială, cît și cea spirituală.

Din considerentele menționate instanța de judecată, ajunge la concluzia de a admite pretenția reclamantului cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor **********, născută la ***** împreună cu mama copilului Roșca Marina.

Cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea pensiei de întreținere, apreciind cumulul de probe prezentate de părți, prin prisma normelor legale citate

mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial pretenția dată în limitele prevăzute de lege.

În rezultatul examinării prezentei cauze, instanța de judecată a stabilit că părțile nu au prezentat dovada că tatăl copilului ar fi angajat în cîmpul muncii și ar avea venituri regulate. De asemenea pîrîtul afirmă că nu este angajat în cîmpul muncii, și că are la întreținere părinții vîrstnici. Totodată el este de acord să participe la întreținerea fiice sale minore, chiar benevol a participat financiar la întreținerea copilului și soției, plătindu-i soției 8000 lei pentru două luni. Circumstanțe pe care reclamanta nu le neagă.

Ce ține de reclamanta Roșca Marina, instanța de judecată a stabilit faptul că ultima nu este angajată în cîmpul muncii și închiriază un domiciliu cu condiții adecvate pentru copil. Prin urmare, se constată starea materială precară a reclamantei. Or, starea materială reprezintă situaţia socio-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreținerea unei vieţi decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile şi mobile deţinute în proprietate, a veniturilor obţinute din activităţi generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influenţează nemijlocit aspectul economic al persoanei.

În ședința de judecată reclamanta a explicat că dorește ca tatăl copilului să participe permanent la întreținerea fiicei lor, care este de o vîrstă fragedă.

Ținînd cont de principiul interesului superior al copilului, consacrat la art.9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului, de menținerea echilibrului între drepturilor copiilor de a fi întreținuți de către ambii părinți și de obligația ambilor părinți de a asigura dezvoltarea și creșterea copiilor, precum şi de proporționalitatea cuantumului pensiei de întreținere pentru fiecare copil în parte, instanța de judecată încasează pensie de întreținere de la tatăl copilului, fiindcă mama copilului nu poate munci, copilul fiind la vîrstă fragedă. Este inadmisibil să fie lăsat copilui fără locuință, îmbrăcăminte și hrană, motivînd că tatăl nu este angajat în cîmpul muncii.

Totodată relațiile între soți nu trebuie să afecteze interesele copiilor. Interesul superior al copilului potrivit practicii CEDO prezintă un dublu aspect *(cauza Gnahore împotriva Franţiei nr.40.03/98, paragraful 59):* pe de o parte să le garanteze copiilor evoluție într-un mediu sănătos, pe de altă parte să mențină legăturile acestora cu familia, cu excepția cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale.

Deasemenea, instanța de judecată menționează că art.18 al Convenție ONU cu privire la drepturile copilului stabilește principiul, potrivit căruia *ambii părinți* au o responsabilitate primară comună de creșterea copiilor lor, iar statul trebuie să-i sprijine în această acțiune.

La fel, cuantumul întreţinerii nu poate fi stabilit doar din suma necesară pentru apă şi pîine, copii necesită hrana deplină, dar nu minimul existenței la care fac referire părțile. La fel, copiii necesită locuinţă, servicii comunale, îmbrăcăminte, încălţăminte, transport, medicamente, etc., care sunt imposibil de procurat din contul limitei minime de existență.

Totodată, tatăl copilului trebuie să muncească să-și întrețină urmații, părinții și pe sine. Din aceste motive instanţa de judecată va stabili cuantumul pensiei de întreţinere a minorului reieșind din cerințe pe care le-a cerut reclamantul și obiecțiile pîrîtului, concomitent, 1/4 din salariu şi/sau alte venituri, și într-o sumă bănească fixă în mărime de 3000 lei (trei mii) lei, lunar, începînd cu 18 decembrie 2023, pînă la atingerea majoratului de către copil.

Cu atît mai mult că, în cazul modificării situației materiale/financiare a părților cuantumul pensiei de întreținere poate fi modificat, atît în sensul majorării, cît și micșorării mărimii stabilite.

Întradevăr, normele de drept stabilesc că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice de interesul superior al copilului, deoarece oricăriu copil îi este recunoscut dreptul la un nivel de viață suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală și socială, iar părinții care au în grijă un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

La caz, mama copilului nu are posibilitatea de a munci, fiindcă își exercită obligația de a îngriji de copil. Iar răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării minorului, care le revine ambilor părinți, constă în investirea muncii sale zilnice și nocturne pentru a asigura copilul cu toate cele necesare, hrană, curățenie, haine spălate, călcate, etc…etc… Munca mamei pentru ocrotirea copilului și gospodăriei este aceeași muncă echivalentă cu munca tatei angajat la un terț, care îi plătește retribuția. În acest mod, ambii părinți răspund pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării minorului.

Deaceea argumentul pîrîtului cu privire la micșorarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului pînă la 2000 lei lunar este evident insuficientă, or, dacă ar angaja o terță persoană, să-i acorde serviciile necesare pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării minorului, ar fi înzecit mai scumpă munca terțului acordată pruncului, inclusiv de dragoste maternă ar fi privat copilul.

Cu referire la cerința privind încasarea pensiei de întreținere a soțului (a fostului soț) care îngrijește copilul comun, instanța de judecată a ajuns la concluzia că pretenția respectivă este întemeiată și urmează a fi admisă integral.

Potrivit art.82 din Codul familiei, (1) Soţii îşi datorează întreţinerea materială reciprocă. (2) În cazul refuzului de a acorda întreţinere şi dacă între soţi

nu există un contract privind plata pensiei de întreţinere, dreptul de a porni o acţiune în instanţa judecătorească privind încasarea acesteia de la celălalt soţ îl au: a) soţul inapt de muncă (care a atins vîrsta de pensionare sau este persoană cu dizabilitate severă, accentuată sau medie) şi care necesită sprijin material; b) soţia în timpul graviditǎţii; c) soţul care îngrijeşte copilul comun timp de 3 ani după naşterea acestuia; d) soţul care îngrijeşte pînă la vîrsta de 18 ani un copil comun cu dizabilitǎţi sau care îngrijeşte un copil comun cu dizabilitǎţi severe din copilărie, dacă acest soţ nu lucrează şi copilul necesită îngrijire. (3) Pensia de întreţinere se plăteşte persoanelor enumerate la alin.(2) numai în cazul cînd acestea nu au un venit propriu suficient, iar soţul care datorează întreţinere are posibilitatea de a o plăti.

Potrivit art.85 din Codul familei, Instanţa judecătorească este în drept să-l elibereze pe unul dintre soţi (fostul soţ) de obligaţia de întreţinere sau să limiteze această obligaţie la un anumit termen dacă: a) incapacitatea de muncă a soţului (fostului soţ) inapt de muncă, care necesită sprijin material, este rezultatul abuzului de băuturi alcoolice sau substanţe stupefiante ori al unei infracţiuni premeditate; b) soţul (fostul soţ) care necesită sprijin material a avut o comportare amorală în familie; c) soţii (foştii soţi) s-au aflat în relaţii de căsătorie cel mult 5 ani; d) s-a dovedit, pe cale judecătorească, că căsătoria a fost desfăcută din culpa fostului soţ care necesită sprijin material.

Instanța de judecată respinge argumentul pîrîtului care invocă netemeinicia acestui capăt de cerere pe motiv că vinovată de desfacerea căsătoriei este soția. Respingerea argumentului pîrîtului se axează pe ferma convingere a instanței că, la destrămarea unei relații de dragoste între soți, ambii sunt vinovați, inclusiv capul familiei, indiferent de neajunsurile fiecăruia.

Comportamentul reclamantei descris de pîrît, care în viziunea ultimului se califică a fi nedemn, pîrîtul l-a cunoscut pînă la căsătorie, l-a acceptat, ba chiar l-a iubit, deaceea s-a însurat.

În caz contrar, acceptarea de către instanță a afirmației pîrîtului despre comportamentul nedemn al soției sale, ar însemna că pîrîtul conștient s-a căsătorit cu o femeie nedemnă, ceea ce nu s-a confirmat în cadrul dezbaterilor judiciare.

Pîrîtul a făcut alegerea de a se căsători cu femeia pe care și-a dorit-o. În ședință nu s-a constat că el a fost impus să se însoare cu o femeie cu comportament nedemn. Nici unul dintre soți nu poate corespunde idealurilor celuilalt soț. Totodată ambii soți și-au aflat neajunsurile pînă a încheia căsătoria, pînă la nașterea copilului. Or, intenția soțului după căsătorie de a schimba caracterul, deprinderile celuilalt soț, sunt ireale. Fiecare trebuie acceptat cu trăsăturile și deprinderile celuilat fără al reeduca după propria mentalitate și fără a-l judeca că este nedemn ori vinovat.

Cu referire la comportamentul nedemn al soțului relevantă este și conversația între soții în litigiu, anexată la f.d.63, care atestă că concluzia instanței de judecată este obectivă.

Din motivele expuse, afirmația pîrîtului că cerința privind plata întreținerii soției pînă la împlinirea de către copil a vîrstei de 3 ani pe motiv că soția sa ar fi avut comportament nedemn, se respinge.

La fel, se respinge argumentul pîrîtului precum că el, ar urma să fie eliberat de obligația de întreținere a soției din motiv că dînșii s-au aflat în relații de căsătorie mai puțin de cinci ani. Indiferent de perioada cît au locuit soții împreună impunerea soției de a abandona copilul pentru a se angaja la lucru să obțină hrană, contravine interesului copilului comun. Deci, în interesul copilului este această întreținere a fostei soții, care încontinuu îngrijește de pruncul comun al părților în litigiu. Și ținînd cont de mărimea întreținerii solicitată de reclamantă este minimă, instanța de judecată admite acest capăt de cerere integral.

Referitor la cerința privind indexarea pensiei de întreținere stabilită de instanță într-o sumă bănească fixă, se respinge, fiindcă aceasta are loc doar în cazurile și în modul stabilit de lege, circumstanțe de drept la care reclamanta nu a făcut trimitere.

Cu referire la cheltuielile de judecată. Potrivit art.94 alin.(l) din Codul de procedură civilă, Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

La caz, pîrîtul a pierdut procesul, de aceea urmează să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile suportate în legătură cu plata taxei de stat la depunerea acțiunii în sumă de 900 (nouă sute) lei (f.d.57) și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 11950 (unusprezece mii nouă sute cincizeci) lei (f.d.132-133).

Totodată, instanța de judecată menționează că potrivit art.85 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc reclamanții în acțiunile de încasare a pensiei de întreținere.

În conformitate cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

În acest context, instanța de judecată stabilește că, reclamantul a fost scutit de drept de la achitarea taxei de stat, necesară pentru examinarea pretenției privind încasarea pensiei de întreținere a copilului și a soțului care îngrijește de copil.

Așadar, odată cu admiterea pretențiilor din cererea de chemare în judecată, prin prizma normelor sus citate, instanța de judecată urmează sa încaseze de la pîrît la bugetul de stat taxa de stat în sumă de 370 (trei sute șaptezeci) lei, pentru pretențiile privind încasarea pensiei de întreținere a copilului și a soțului care îngrijește de copil, plată de care reclamantul a fost scutit la depunerea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.37, 63, 75 din Codul familiei, art. art. 238-241, art.256 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se admite, parțial, cererea de chemare în judecată.

Se desface, căsătoria între Roșca Constantin și Roșca Marina, înregistrată la ***** la Oficiul Stare Civilă Centru, mun. Chișinău, trecută în registrul actelor de stare civilă la nr.*****.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei se încasează de la Roșca Constantin taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 250 (două sute cincizeci) lei, iar Roșca Marina se scutește de la plata taxei de stat.

Se determină locul de trai al fiicei minore a părților, **********, născută la *****, împreuna cu mama copilului, Roșca Marina.

Se încasează de la Roșca Constantin în beneficiul mamei copilului Roșca Marina pensie de întreţinere a fiicei minore a părților **********, născută la *****, concomitent, 1/4 din salariu şi/sau alte venituri, și într-o sumă bănească fixă în mărime de 3000 lei (trei mii) lei, lunar, începînd cu 18 decembrie 2023, pînă la atingerea majoratului de către copil.

Se încasează de la Roșca Constantin în beneficiul reclamantei Roșca Marina pensie de întreţinere a soțului care îngrijește copilul comun, în sumă de 5000 (cinci mii) lei, lunar, începînd cu data de 18 decembrie 2023, pînă la atingerea vîrstei de trei ani a copilului minor **********, născută la *****.

Se încasează de la Roșca Constantin în beneficiul reclamantei Roșca Marina cheltuielile suportate în legătură cu plata taxei de stat în sumă de 900 (nouă sute) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 11950 (unusprezece mii nouă sute cincizeci) lei.

Se încasează de la Roșca Constantin la bugetul de stat, taxa de stat în sumă de 370 (trei sute șaptezeci) lei.

În rest, se respinge cererea de chemare în judecată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 de zile de la pronunţare prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei, judecătorul ŢONOV Irina